

Lijden aan een paradox?

Lijdt Putter aan een paradox? Wat heet lijden. Cor Koster lijdt daarentegen aan een veel voorkomende maar al eeuwenlang gekende afwijking: als je elkaar maar lang genoeg napraat over welke onzin dan ook, dan wordt het vanzelf de waarheid.

Ik hou vol dat kleine gemeenten een zege zijn voor de mensheid. Bestuur dicht bij de mensen, herkenbare bestuurders, grote betrokkenheid bij alles wat van belang is, geen mallotige uitbreidingen of vernieuwingen. Fusies zijn duur.

Ik hou vol dat er niets mis is met gemeenschappelijke regelingen voor gemeentegrens overschrijdende voorzieningen. Brandweer, vuilophalen, zorg, gemeenschappelijk wil zeggen dat je er met elkaar over gaat. Daar is een prima democratische structuur voor te bedenken. Het wil niet zeggen dat je als raadslid of wethouder de zaak maar op zijn beloop laat omdat “je er toch niks aan kan doen”.

Ik hou vol dat veel problemen ontstaan door een overvloed aan ingewikkelde, betuttelende, onbegrijpelijke en overbodige regelingen, waar je respectievelijk hondsdol of stapelgek van wordt.

En wat Wijdmeren betreft: het zou toch te gek zijn als een gemeente met 25.000 inwoners in één van de rijkste gebieden van Nederland, met zelf een schat aan natuur en landschap, niet zelfstandig zou kunnen functioneren.

Paradox: een schijnbare tegenstrijdigheid, die bij nader inzien waar blijkt te zijn. Zo spreekt de Dikke Van Dale.

Dat compliment van Cor Koster accepteer ik gaarne

Putter